

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری زناشویی براساس تحمل ابهام و کمال گرایی در بین بیماران مبتلا به اختلال وسواس فکری-عملی

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 64، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

معصومه خدابخش گرگانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، رودهن، ایران

حمید محمدی فرود - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، رودهن، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: اختلال وسواس فکری- عملی یکی از رایج ترین اختلالات روان شناختی است که اثر زیادی بر عملکرد و کیفیت زندگی مبتلایان دارد، این پژوهش با هدف پیش بینی سازگاری زناشویی براساس تحمل ابهام و کمال گرایی در بین بیماران مبتلا به اختلال وسواس انجام شد. روش کار: روش پژوهش همبستگی با رویکرد پیش‌بینی و طرح رگرسیون بود. از جامعه آماری بیماران مبتلا به اختلال وسواس مراجعه کننده به مراکز مشاوره منطقه ۴ شهر تهران با استفاده از روش تصادفی چند مرحله‌ای ۱۵۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه سازگاری زناشویی (اسپانیر، ۱۹۷۶)، پرسشنامه عدم تحمل ابهام (فریستون و همکاران، ۱۹۹۴)، پرسشنامه کمال‌گرایی (تری شورت و همکاران، ۱۹۹۵) بود. داده‌های پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های پیرسون و رگرسیون چندگانه تحلیل شد. نتایج: نتایج ضریب همبستگی نشان داد که سازگاری زناشویی با تحمل ابهام ($r = -0.35$) و کمال‌گرایی ($r = 0.35$) همبستگی معنی‌داری دارند. نتایج رگرسیون نیز نشان داد کمال‌گرایی با ضریب بتای 0.31 بیش از عدم تحمل ابهام با ضریب بتا 0.22 می‌تواند سازگاری بیماران وسواسی را مورد پیش بینی قرار دهد و همچنین ۱۷ درصد واریانس مربوط به سازگاری، بر اساس تحمل ابهام و کمال‌گرایی تبیین می‌شود. نتیجه گیری: سازگاری زناشویی بیماران مبتلا به وسواس با استفاده از عدم تحمل ابهام و کمال‌گرایی قابل پیش‌بینی است. بنابراین با بهبود عدم تحمل ابهام و کمال‌گرایی بیماران مبتلا به وسواس، می‌توان سازگاری آنها را تقویت کرد.

کلمات کلیدی:

اختلال وسواس، سازگاری زناشویی، تحمل ابهام، کمال گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1420559>

